

A Fővárosi Ítéltábla a Bass és Tasnádi Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Bass László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiség jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. január 15. napján kelt 69.P.24.324/2015/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg - felhívásra - az állam javára 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes korábbi kormánytisztviselői jogviszonya - a Magyar Közlöny Hivatalos Értesítő című melléklete 3. számában megjelentek szerint - 2012. január 17. napján közös megegyezéssel megszűnt. A felperes ezt követően a ... Zrt. vezérigazgatójának, ...nak a titkárságán dolgozott. A felperes élettársi kapcsolatban él a ..., ... lányával. A Magyarországon 2015. február 23-án kirobbant brókerbotrányt a sajtó kiemelt jelentőséggel kísérte figyelemmel. A felügyeleti jogkört gyakorló Magyar Nemzeti Bank bejelentette, hogy a ...-csoporthoz tartozó ... Zrt. tevékenységi engedélyét 2015. március 10. napján részlegesen felfüggesztették. A ... Zrt. vezérigazgatójának, ...nak a kihallgatására és előzetes letartóztatására két és fél héttel a bejelentést követően került sor.

Az alperes az általa üzemeltetett www.....hu internetes újságban, valamint a kiadásában megjelenő ... című napilap 2015. március 27-i számában: „... titkára ... lányával jár” címen a következő cikket közölte: „... személyi titkárának, felperes nevenak ugyanis a ... információi szerint ... az „apósjelöltje”. ... a Miniszterelnökségről igazolt át a ...hoz valamivel több mint három évvel ezelőtt. A Hivatalos Értesítő szerint 2012 januárjában közös megegyezéssel távozott a kormányzati csúcsszervtől, ahol osztályvezetői beosztásban dolgozott több mint egy évig. Azóta ... jobbkezeének számít a cégcsoportnál, még a ... cégcsoport fociklubjánál, a ...-nál is tanácsadóként szerepelt, többször is képviselte a klubot. ... élettársa pedig ... nagyobbik lánya, amire

egy névtelenséget kérő bennfentes hívta fel a figyelmünket. A kapcsolatot felperes neve Facebook-oldala is megerősíti, közös nyaralásos képek szerepelnek rajta, másfél évvel ezelőtt például együtt voltak a török tengerparton. Kerestük pár nappal ezelőtt ... bizalmasát a ...nál, de csak a telefonszámunkat kérték el, visszahívást nem kaptunk. A Facebook-oldala azonban megkeresésünk után nem sokkal elérhetetlenné vált, és ... még a szakmai közösségi portálról, a LinkedInről is törölte magát. Sőt ... lánya is változtatott a Facebook-profilján: eltűnt a közös kép, amelyen a párja éppen pusztit ad neki."

Az alperes 2015. április 15. napján „KDNP-s politikus a letartóztatott bróker apósa” címmel mind az internetes újságban, mind a nyomtatott napilapban az alábbiakat közölte: „Egyébként nem ez az első eset, hogy brókerügyben családirag érintettek politikai vezetők. Amint arról a ... beszámolt, lánya révén a ...-ügyben volt érdekelt: lánya élettársa-vezér személyi titkára, felperes neve."

A felperes keresetében - a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § b) pontja, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info.tv.) 3. § 2. pontja és az 5. § (1) bekezdése, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (3) bekezdése alapján - annak megállapítását kérte, hogy az alperes a 2015. március 27. napján a www.....hu internetes újságban, valamint a kiadásában megjelenő ... című napilapban a „... titkára ... lányával jár” címmel közölt cikkben azon tényállításával, miszerint: „... személyi titkárának, felperes nevenak ugyanis a ... információi szerint az „apósjelöltje”. ... a Miniszterelnökségről igazolt át a ...hoz valamivel több mint három évvel ezelőtt. A Hivatalos Értesítő szerint 2012 januárjában közös megegyezéssel távozott a kormányzati csúcsszervtől, ahol osztályvezetői beosztásban dolgozott több mint egy évig. Azóta ... jobbkezeének számít a cégcsoportnál, még a ... cégcsoport fociklubjánál, a ...-nál is tanácsadóként szerepelt, többször is képviselte a klubot. ... élettársa pedig ... nagyobbik lánya, amire egy névtelenséget kérő bennfentes hívta fel a figyelmünket. A kapcsolatot felperes neve Facebook-oldala is megerősíti, közös nyaralásos képek szerepelnek rajta, másfél évvel ezelőtt például együtt voltak a török tengerparton. Kerestük pár nappal ezelőtt ... bizalmasát a ...nál, de csak a telefonszámunkat kérték el, visszahívást nem kaptunk. A Facebook-oldala azonban megkeresésünk után nem sokkal elérhetetlenné vált, és ... még a szakmai közösségi portálról, a LinkedInről is törölte magát. Sőt ... lánya is változtatott a Facebook-profilján: eltűnt a közös kép, amelyen a párja éppen pusztit ad neki.", továbbá

a 2015. április 15. napján a www.....hu internetes újságban, valamint az általa kiadott ... című napilapban „KDNP-s politikus a letartóztatott bróker apósa” címmel közölt cikkben azon tényállításával, miszerint: „Egyébként nem ez az első eset, hogy brókerügyben családirag érintettek politikai vezetők. Amint arról a ... beszámolt, lánya révén a ...-ügyben volt érdekelt: lánya élettársa-vezér személyi titkára, felperes neve."

megsértette a felperes magánélethez és személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Kérte továbbá annak megállapítását is, hogy az alperes a 2015. március 27. napján a www.....hu internetes újságban, valamint a kiadásában

megjelenő ... című napilapban a „... titkára ... lányával jár” címmel közölt cikkben azon tényállításával, miszerint: „Nemcsak kitűnő politikai kapcsolatokkal büszkélkedhet ... -vezér, de az ügyészségen is lehetnek ismerősei. ... személyi titkárának, felperes nevenak ugyanis a ... információi szerint ... az „apósjelöltje” [...] ... élettársa pedig ... nagyobbik lánya, amire egy névtelenséget kérő bennfentes hívta fel a figyelmünket. A kapcsolatot felperes neve Facebook-oldala is megerősíti, közös nyaralásos képek szerepelnek rajta, másfél évvel ezelőtt például együtt voltak a török tengerparton. Kerestük pár nappal ezelőtt ... bizalmasát a ...nél, de csak a telefonszámunkat kérték el, visszahívást nem kaptunk. A Facebook-oldala azonban megkeresésünk után nem sokkal elérhetetlenné vált, és ... még a szakmai közösségi portálról, a LinkedInről is törölte magát. Sőt ... lánya is változtatott a Facebook-profilján: eltűnt a közös kép, amelyen a párja éppen pusztit ad neki.” azt a felperesre vonatkozó való tény, hogy a felperes korábban a ...-csoporthoz tartozó ... Zrt. vezérigazgatójának a titkárságán dolgozott, illetőleg a felperes élettársa ...nek a lánya, továbbá a ...-ügyben jelentős számú befektető károsodott a társaság szabálytalan eljárása során, abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes büntetőjogi értelemben véve is felelős lehet a ...-ügyben történt visszaélések kapcsán, ám élettársának édesapja miatt a büntetőjogi felelősségre vonást elkerülte, illetve a felperes részese a ...-ügyben eddig felelősségre vont személy(ek) és a Legfőbb Ügyész(ség) közötti összeesküvésnek, ezzel megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. A felperes - a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és c) pontjára hivatkozással - kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra, és elégtétel adására oly módon, hogy az alperes az általa üzemeltetett www.....hu internetes oldalon a sérelmezett cikkek megjelenésétől a tényleges törlésig terjedő időtartammal azonos ideig tegye közzé az ítélet rendelkező részét, fejezze ki sajnálkozását és kérjen elnézést; továbbá a ... című napilap sérelmes cikkekkel érintett lappéldányaival azonos napokon megjelenő számaiban tegye közzé az ítélet rendelkező részét, fejezze ki sajnálkozását és kérjen elnézést. Hivatkozása szerint a ...-cégcsoport körüli eseményekkel kapcsolatos minden tény, körülmény közérdeklődésre számot tartó eseménynek, így közügynek tekinthető, azonban az alperesi tájékoztatás nem járhatott volna személyhez fűződő jogainak - magánéletének és személyes adatai védelmének - sérelmével.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, hogy az Smtv. 10. §-a alapján köteles a nyilvánosságot a társadalom számára jelentőséggel bíró eseményekről tájékoztatni. E kötelezettsége teljesítése érdekében tárgyszerűen tájékoztatott, közlései szükségszerűek voltak, ugyanis közérdeklődésre számot tartó tény, hogy a ... egy családi kapcsolat által a terhelt személlyel összefüggésbe hozható, azonban ebből a szempontból nem a felperes, hanem a ... személye bír relevanciával, a cikkből a felperes személyére vonatkozóan semmiféle negatív következtetés nem vonható le. Álláspontja szerint a felperes személyes adatai a Közlönyből és a ... cégcsoport közleményeiből ismertek, megismerhetők, így nyilvánosak, míg korábbi munkahelyére tekintettel neve közérdekből nyilvános adat, ezért a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi joga nem sérült. Vitatta a felperes magánélethez fűződő joga megsértését is, ugyanis a párkapcsolatára vonatkozó adatokat maga a felperes tette közzé bárki számára hozzáférhető módon a Facebook közösségi oldalon, míg

a munkahelyére és pozíciójára vonatkozó adatokat a professzionális LinkedIn weboldalon. Elutasítani kérte a jóhírnév megsértése miatti kereseti kérelmet is. Arra hivatkozott, hogy nem állította és nem is keltette annak látszatát, hogy a felperes élettársa édesapja miatt került el a büntetőjogi felelősségre vonást, ahogy azt sem, hogy részese lenne a ...-ügy kapcsán eljárás alatt álló személyek és a ... alaptalanul feltételezett összeesküvésének.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes az általa üzemeltetetthu internetes oldalon és az általa kiadott ... című napilap XXII. évfolyam 85. számában 2015. március 27. napján, pénteken megjelent „... titkára ... lányával jár” című cikkében azon tényállításával, miszerint a felperes „még a ... cégcsoport fociklubjánál, a ...-nál is tanácsadóként szerepelt, többször is képviselte a klubot”, továbbá miszerint „a kapcsolatot felperes neve Facebook-oldala is megerősíti, közös nyaralásos képek szerepelnek rajta, másfél évvel ezelőtt például együtt voltak a török tengerparton”, valamint „A Facebook-oldala azonban megkeresésünk után nem sokkal elérhetetlenné vált, és ... még a szakmai közösségi portálról, a LinkedInről is törölte magát. Sőt ... lánya is változtatott a Facebook-profilján: eltűnt a közös kép, amelyen a párja éppen pusztit ad neki”, megsértette a felperes magánélethez és személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogait. Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására oly módon, hogy a fent kiemelt tényállításokat ahu oldalon közzétett cikkből köteles eltávolítani, és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest az általa üzemeltetetthu internetes oldalon, továbbá az általa kiadott ... című napilap soron következő pénteki lapszámában az ítélet jogsértést megállapító rendelkezései közzététele mellett annak közlésére, hogy az alperes a felperestől a jogsértés miatt elnézést kér és sajnálkozását fejezi ki. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, az alperest 24.360 forint perköltség megfizetésére kötelezte a felperes részére, míg rendelkezése szerint a felperes 28.800 forint, az alperes 7.200 forint illeték megfizetésére köteles.

Az elsőfokú bíróság határozata jogi indokolásában kifejtette, hogy a felperes a közügyként számon tartott ...-üggyel és annak közszereplőnek minősülő résztvevőivel - annak ellenére, hogy maga nem közszereplő - a magánéletén keresztül kapcsolatba hozható, ugyanis az alperes az ügy esetleges politikai vonatkozásait keresve, és az ügyben érintettek kapcsolatrendszerét feltárva, ... és a ... közötti kapcsolatot a felperes személyében mutatta ki. A ...-ügy iránt tanúsított társadalmi érdeklődésre, valamint a közvélemény tájékoztatásához fűződő érdekére figyelemmel az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adott esetben a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága arányos és szükséges módon korlátozta a felperes magánélethez és személyes adatai védelméhez fűződő jogát, ezért az alperes nem sértette meg a felperes személyiségi jogát, amikor közölte a nevét, feltárta ...hoz és ... lányához fűződő kapcsolatát, valamint tudósított korábbi munkahelyéről, ami egyébként az Info.tv. 3. § 6. pontja szerint közérdekű adatnak minősül. Az elsőfokú bíróság értelmezve a cikkben használt kifejezéseket, rámutatott: a felperes és ... közötti kapcsolat a felek által elismerten fennáll, az valós tény, ezért nem sért személyiségi jogot az „apósjelölt” kifejezés; az pedig, hogy a felperes a Miniszterelnökségen dolgozott, közérdekből nyilvános adat. A „...

jobbkeze" megjelölés az elsőfokú bíróság álláspontja szerint olyan véleménynyilvánítás, amely szintén nem valósít meg személyiségi jogsértést, míg az, hogy „névtelenséget kérő bennfentes" hívta fel az alperes figyelmét az élettársi kapcsolatra, egy közömbös közlés, mint ahogy az is, hogy az alperes nem kapott visszahívást a ...nál keresett felperestől. Kiemelte: az „érdekelt" szó használata, a családi kapcsolatra vonatkozó tényállítás mellett semmilyen többlettartalommal nem bír. E kifejezésekkel ellentétben megállapította az elsőfokú bíróság, hogy nem tartozik a ...-ügyhöz mint közügyhöz az, hogy a felperes milyen kapcsolatban áll a ...-val, így az erre vonatkozó közlés a felperes személyiségi jogait sérti. Ugyancsak jogsértő az alperes beszámolója a felperes Facebook-oldalának tartalmáról, annak megváltoztatásáról, ahogy az élettársával közös fotókkal és a közös nyaralással, élettársa Facebook profiljával és a LinkedIn közösségi oldallal kapcsolatos közlés is. Ezek az adatok ugyanis egyrészt - az Info.tv. 3. § 2. pontja szerinti - személyes adatok, és függetlenek a ...-ügytől, továbbá az annak kapcsán indult büntetőeljárástól, másrészt mint magánéleti tényadatok, esetükben a korlátozhatóság szükségessége és arányossága sem áll fenn. E tekintetben közömbösnek ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes „nyílt" vagy „zárt" Facebook-oldalról származó adatokat tett közzé, ugyanis a felperes nem a megszerzés módját, hanem a közlés tényét sérelmezte; a közösségi oldalon közzétett tartalmak feletti rendelkezési jog nem terjed ki azok felhasználására, továbbítására. Nem találta azonban megállapíthatónak az elsőfokú bíróság a jóhírnév megsértése iránti keresetet, ugyanis álláspontja szerint az, hogy a felperes „kitűnő politikai kapcsolatokkal büszkélkedhet", csupán vélemény, míg az, hogy az „ügyészségen is lehetnek ismerősei", nem pusztá feltételezés, hanem valós tényállítás, ezen tényt az alperes nem tüntette fel hamis színben, abból nem lehet arra következtetni, hogy a felperes akár a ... fizetéseképtelenségében, akár előzetes letartóztatásának késleltetésében közrejátszott volna. Az alperes a kapcsolat tényszerű fennálltára hívta fel a közvélemény figyelmét, a kapcsolat minősítését, valamely következtetés levonását az olvasó értékítéletére bízta. A további, a közösségi oldalakra vonatkozó közlések valóságtartalmát a felperes ugyancsak nem vonta kétségbe. Nem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság annak, hogy a Facebook-on és LinkedIn-en közzétett adatok milyen széles kör számára voltak elérhetők, ezért az ezzel kapcsolatos tanúbizonyítást szükségtelennek tartotta. A jogsértőnek minősített közlésekkel összefüggésben a keresetnek megfelelően rendelkezett a Ptk. 2:51. (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti objektív jogkövetkezmények alkalmazásáról.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a keresetének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát kérve. Hangsúlyozta, hogy az alperes a sérelmezett közlésekkel megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy azt a való tényt, hogy korábban a ...-csoporthoz tartozó ... Zrt. vezérigazgatójának a titkárságán dolgozott, illetőleg élettársa ...nek a lánya, továbbá a ...-ügyben jelentős számú befektető károsodott a társaság szabálytalan eljárása során; abban a hamis színben tüntette fel, hogy büntetőjogi értelemben véve is felelős lehet a ...-ügyben történt visszaélések kapcsán, ám élettársának édesapja miatt a büntetőjogi felelősségre vonást elkerülte, illetve részese a ...-ügyben eddig felelősségre vont személy(ek) és a Legfőbb Ügyész(ség) közötti

összeesküvésnek. Ezzel összefüggésben kérte az alperes további jogsértéstől eltiltását és elégtétel adására kötelezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen következtetett arra, hogy az adott esetben a személyiségi jogaival szemben a sajtószabadság élvez elsőbbséget, és a korlátozás a szükségesség és arányosság mércéjének megfelel, ugyanis nem közszereplőként kapcsolódott egy közérdeklődésre számot tartó eseménysorozathoz. Hangsúlyozta, hogy magánéleti kapcsolata akkor válhatna közüggé, ha kimutatható lenne, hogy a magánéleti kapcsolat miként befolyásolja egy közügy alakulását. Érvelése alátámasztásaként arra hivatkozott, hogy a Ptk. 2:44. §-a értelmében a bíróságnak a szükségesség és arányosság mércéjének vizsgálatakor figyelemmel kell lennie az Emberi Jogok Európai Egyezményében foglaltakra, az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) joggyakorlatára, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, az Alaptörvény rendelkezéseire, valamint az Alkotmánybíróság gyakorlatára, és a véleménynyilvánítás határait úgy kell meghúzni, hogy e szabadság gyakorlása a közéleti szereplők esetében se járjon az emberi méltóság sérelmével; és a személyiségvédelem magán- és családi értékeikkel kapcsolatban őket is megilleti. Valamely alapjog korlátozása - az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint - akkor szükséges, ha egy másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetőleg alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. A korlátozás azonban csak abban az esetben tekinthető arányosnak, ha az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott hátrány egymással arányban áll. Figyelemmel kell lenni emellett arra is, hogy a korlátozásnak alkotmányos célt kell követnie és alkalmasnak kell lennie a cél elérésére. Ezzel összhangban rögzíti a Ptk.-hoz fűzött részletes indokolás, hogy a magánéletbe való beavatkozás akkor sérti a személyiségi jogot, ha önkényes, indokolatlan és szükségtelen. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság, annak ellenére, hogy a fellebbezésben hivatkozott elveket helytállóan alkalmazta, helytelen következtetésre jutott, nem vette ugyanis figyelembe, hogy egyrészt nem részese a ...-ügynek, másrészt abban semmilyen módon nem érintett. Tanúkénti kihallgatására sem került sor, kizárólag egy véletlen folytán ismerőse a figyelem középpontjában álló ...nak, illetőleg a ...nek. Kifejtette: egy kapcsolati láncolat folytán a közös ismerősökön keresztül bárki esetében kimutatható közvetett kapcsolat általa esetleg nem is ismert személlyel, ezzel szemben pedig az is előfordulhat, hogy önmagában a személyes kapcsolat ténye nem bír jelentéstartalommal, mint ahogy az adott esetben sincs semmilyen kapcsolat az ügyben gyanúsítottai pozíciót betöltő ... és a ... között. Állítása szerint egyetlen köze a ...-ügyhöz - mint számtalan más alkalmazottnak -, hogy korábban a cég alkalmazásában állt, ez azonban nem eredményezheti, hogy mint egy közérdeklődésre számot tartó ügy érintettje, köteles lenne eltűnni, hogy neve és munkahelyi adatai a sajtóban teljes nyilvánosságot kapjanak; míg a ... tekintetében is alaptalan az a következtetés, hogy az a több száz ember, akivel a kapcsolati hálón keresztül összefüggésbe hozható, potenciálisan bármilyen befolyást gyakorol a hivatali működésére. Az adott ügyben a sajtó által feltárt kapcsolat nem közvetlen személyes kapcsolat, pusztán virtuális és látszólagos a közös ismerős által, és maga a hír is pusztán bulvárfeltételezés, ezért az alperesnek a perben azt kellett volna bizonyítania, hogy az érintettek kapcsolata bármilyen módon befolyásolta a közérdeklődésre számot tartó ügy alakulását, illet azonban a cikkben nem állított. A legfőbb ügyésszel fennálló, nem vitatott kapcsolata a

...-üggyel semmilyen ponton nem érintkezik, és évekkel korábban kezdődött, mint a „brókerbotrány”. Az az okfejtés pedig téves, hogy a felperes és ... között érdemi kapcsolat állt fenn, ilyen kapcsolattal sok más munkavállaló is rendelkezett, ebből azonban nem vonható le az a következtetés, hogy munkájukat elhanyagolva vagy tudatosan hozzájárultak volna ahhoz, hogy a felelősök felkutatása elnehezüljön vagy elmaradjon, és ilyen körülményt a sajtó sem tárt fel. Az alperes híradása pusztán a felperes és a ... családtagja közötti magánéleti kapcsolat tényét tárta fel, ami nem tartozik a széles nyilvánosságra, nem állított egyetlen olyan többletkörülményt, amely a magánéleti kapcsolatát közérdeklődésre számot tartó körülményként alapozta volna meg, így gyakorlatilag országos nyilvánosságra hozatalának szükségessége, illetőleg az okozott magánéleti sérelem arányossága semmivel sem indokolható, az alperes magatartása súlyosan és helyrehozhatatlanul érintette a felperes privát szféráját, emberi méltóságát; e bulvárhírnek egyetlen célja a példányszám növelése volt. Utalt arra is, hogy mivel az alperes a feltárt körülményekből semmilyen következtetést nem vont le, a magánéleti adatok nyilvánosságra hozatala a ...-üggyel kapcsolatos közvélekedés alakulásához sem járult hozzá. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság azt sem értékelte, hogy az alperes milyen módon jutott hozzá a felperes magánéleti adataihoz. Mindezek alapján nevének, családi kapcsolatainak, munkahelyi adatainak az engedélye nélküli nyilvánosságra hozatala, indokolatlanságára és szükségtelenségére figyelemmel önkényesnek minősül, mind a hazai, mind a nemzetközi bírói gyakorlatnak megfelelően jogellenes, a kifogásolt közlések hamis képet formálnak róla és azt sugallják, illetőleg az átlagolvasó számára azt a gondolati képzettársítást közvetítik, miszerint aktív részese a ...-botránynak, ezért objektíven alkalmasak a jó hírnevének megsértésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárva, a bizonyítékok helyes mérlegelésével, ténybelileg és jogilag helyes döntést hozott. Továbbra is állította, hogy a fellebbezésben érintett közlésekkel, amelyek tényközlések, nem sértette meg a felperes személyiségi jogait. Amennyiben azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a sérelem ennek ellenére fennáll, az, tiszteletben tartva a felperes alapvető jogainak lényeges tartalmát, nem lépte át a szükségesség és arányosság mércéjét, figyelemmel arra is, hogy a sajtó véleményalkotáshoz fűződő jogosultsága - miután mind a jogszabályi feltételeknek, mind a bírósági joggyakorlatnak maradéktalanul megfelel - nem korlátozható; a felperes által hivatkozott, a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos jogszabályhelyek is éppen a sajtó tájékoztatási kötelezettségét támasztják alá a közérdeklődésre számot tartó ügyekben. Utalt arra, hogy a felperes bár nem közszereplő, magánélete mégis közvetlenül vagy közvetett módon, de tényszerűen kapcsolódik a magyar gazdaság pénzügyi rendszerét érintő botrányhoz, és a bűncselekmény tárgyában hivatalból eljáró ügyészség vezetőjének személyéhez; a cikkben pusztán ennek a kapcsolatnak a tényét közölte, abból semmilyen következtetést nem vont le. A felperes által előadottakkal ellentétben a rövid, tömör tényállítások éppen azt szolgálták, hogy a szükségesség és arányosság mércéje ne sérüljön. Álláspontja szerint téves a felperesnek az egyéb munkavállalókkal kapcsolatos okfejtése, ugyanis a felperes nem a - vezérigazgatóval érintőleges vagy felszínes kapcsolatban álló - több száz munkavállaló

egyike volt, hanem személyi titkára, ahogy nem minősíthető véletlennek a ... lányával fennálló kapcsolata sem. Érvelése szerint nem tehető felelőssé azokért a képzettársításokért és félreértelmezésekért, amelyeket a felperes a tényszerű közléshez kapcsol, ebből következően téves a felperesnek az alperest terhelő bizonyítási kötelezettséggel kapcsolatos állítása is.

A jogsértést megállapító ítéleti rendelkezést fellebbezés nem érintette, a Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes fellebbezési kérelme, valamint az alperes fellebbezési ellenkérelme korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés].

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, azt ítékezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta, és mindenben egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályokra alapított okszerű jogi következtetéseivel is. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

A Ptk. 2:42. § (2) bekezdése szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A 2:43. § d) és e) pontja értelmében a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése; illetőleg a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése. A 2:45. § (2) bekezdése kimondja: a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

A perben nem volt vitás, hogy a brókerbotrányban érintett ...-ügy közérdeklődésre számot tartó ügy, amelyről a sajtó az Smtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget téve köteles a közvéleményt sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes bár nem közszereplő, de magánéleti kapcsolatán és munkahelyén keresztül összefüggésbe hozható a ...-ügyben eljáró, illetőleg érintett közszereplőkkel. Ennek megfelelően - az Alkotmánybíróság által kifejtett jogelvekre figyelemmel - helytállón vizsgálta elsődlegesen azt, hogy - az egyébként nem közszereplő - felperes magánélethez és személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogainak a sajtószabadság és véleménynyilvánítás szabadsága mint alapvető jog érvényesülése érdekében történő korlátozása megfelelt-e a szükségesség és arányosság mércéjének.

A felperes által a fellebbezésben előadottakkal ellentétben - ahogy az Alkotmánybíróság is utal erre a 7/2014. (III. 7.) határozatában - az EJEB nem csupán azokban az esetekben hívja fel a közügyek vitatásának kiemelkedő jelentőségű érvét, amelyekben a vitatott megszólalás politikusokra vagy hivatalos személyekre vonatkozik, hanem akkor is, ha az adott közérdekű kérdés magánszemélyeket (is) érint. Utóbbi esetben a magánszemélyek türekszőbőnének is emelkednie kell [EJEB, Bladet Tromsø és Stensaaen kontra Norvégia (21980/93), 1999. május 20.]. A sajátos mércék alkalmazása szempontjából tehát nem önmagában az érintett személy státuszának, hanem a vélemény közügyekhez kapcsolódó jellegének van

meghatározó szerepe [EJEB, Von Hannover kontra Németország (no. 2) (40660/08 és 60641/08), 2012. február 7., 110. bekezdés].

Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a 2015. március 27. napján a www....hu internetes újságban, valamint a ... című napilapban megjelent cikk kapcsán - a megítélt jogsértésen túl - nem találta indokoltnak további jogsértés megállapítását. A cikk alapját képező ...-ügy mint a társadalom széles rétegét érintő közügy és a felperes személyes kapcsolata az érintett közszereplőkkel - különös tekintettel a sajtó előzőekben írt, az Smtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségére - alapot adott arra, hogy az alperes a felperes magánéletével kapcsolatos - a felperes által sem vitatott - valós tényeket közöljön. Az elsőfokú bírósággal egyezően megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy e tények egy része: a korábbi munkahelyre és e jogviszony megszűnésére vonatkozó adatok közérdekű adatnak minősülnek; míg más - az elsőfokú bíróság által a jelentéstartalom alapján vizsgált - közlések tekintetében is osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint azok személyiségi jogsértést nem alapoznak meg. A 2015. április 15. napján a www....hu internetes újságban, valamint a ... című napilapban megjelent - felperes által sérelmezett - cikk ugyancsak nem ad alapot a felperes személyiségi joga megsértésének megállapítására, ugyanis a ...-ügyben való „érdekeltség” nem a felperesre, hanem a ...re vonatkozik. Helyesen döntött ezért az elsőfokú bíróság, amikor e vonatkozásban elutasította a felperesnek a személyes adatok megsértésének megállapítására irányuló keresetét.

A jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelem kapcsán a Fővárosi Ítéltábla általánosságban kiemeli: a jóhírnév védelme azt kívánja biztosítani, hogy a társadalom tagjait a valóságos értékük alapján ítéljék meg, amely úgy érvényesülhet, ha az adott személyről az objektív valóságot kifejező tényállítások, értékelések jelennek meg. A valóságot meghamisító tényállítások, közlések, amelyek hátrányosan befolyásolják a személy társadalom részéről megnyilvánuló értékelését, jóhírnevet sértenek. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdéséből kitűnően a jóhírnév sértés megállapíthatóságának két együttes feltétele, hogy a más személyre vonatkozó tényállítás (híresztelés) sértő és egyben valótlan legyen. E szempontok figyelembevételével mellett az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett arra, hogy a felperes által sérelmezett azon kijelentés, hogy az „ügyészsegen is lehetnek ismerősei”, valós tényállítás, amely nem tekinthető a felperes személyét indokolatlanul sértőnek, lealacsonyítónak, megalázónak vagy bántónak.

A jóhírnév sérelme az előzőeken túl abban az esetben is megvalósul, ha a valóság hamis színben való feltüntetése alkalmas arra, hogy az érintett személyre vonatkozóan téves következtetést, téves megítélést eredményezzen, illetve, ha olyan véleménynyilvánítás történik, amely nem egyeztethető össze ezen jog társadalmi rendeltetésével.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon megállapításával is, hogy annak közlése, hogy a felperes „kitűnő politikai kapcsolatokkal büszkélkedhet”, véleménynyilvánítás; e közléssel az alperes nem lépte át a szabad véleménynyilvánítás határát, így a jóhírnév megsértése ezzel összefüggésben sem volt megállapítható. Ugyancsak osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját

a tekintetben, hogy a 2015. március 27. napján a www.....hu internetes újságban és a ... című napilapban megjelentetett cikkben foglaltak a felperes jóhírnevét nem sértik, ugyanis abból nem vonható le olyan messzemenő következtetés, amit a felperes a közléshez társít, miszerint bár felelősség terhelheti a ...-ügyben történt visszaélések kapcsán, azonban élettársának édesapja miatt került el a büntetőjogi felelősségre vonást; illetőleg az, hogy részese lenne a ...-ügyben eddig felelősségre vont személy(ek) és a Legfőbb Ügyész(ség) közötti összeesküvésnek.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a perben feltárt adatok okszerű mérlegelésével helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes - a megállapított jogsértést meghaladóan - a felperes személyiségi jogát nem sértette meg.

Nem mulasztott az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor mellőzte a felperesnek a magánéleti adatainak megszerzésével kapcsolatos bizonyítási indítványát, tekintettel arra: az alperes sem vitatta annak tényét, hogy ezeket a személyes adatokat a közösségi oldal útján érte el.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányosan - a 4/A. §-a értelmében az áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jog [Itv. 62. § (1) bekezdés f) pont] folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdései alapján.

Budapest, 2016. június 10.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró